

वाऽआज्य७ रेत एवैतत्सिञ्चति सुवेण वृषा वै सुवो वृषा वै रेतः सिञ्चति
 स्वाहाकारेण वृषा वै स्वाहाकारो वृषा वै रेतः सिञ्चति ॥ १८ ॥ आ वा जि-
 धर्मि मनसा धृतेनेति । आ वा जुहोमि मनसा च धृतेन चेत्येतत्प्रतिक्षिप्यन्तं
 भुवनानि विश्वेति प्रत्यङ् क्षेप सर्वाणि भुवनानि क्षिपति पृथुं तिरश्चा वयसा
 बृहन्तमिति पृथुर्वाऽएष तिर्यङ्मयसो बृहन्धूमेन व्यचिष्टमन्नै रभसं दृशानमित्यव-
 काशवन्तमन्नैरन्नादं दीप्यमानमित्येतत् ॥ १९ ॥ आ विश्वतः प्रत्यञ्चं जिधर्मीति ।
 आ सर्वतः प्रत्यञ्चं जुहोमीत्येतदरक्षसा मनसा तज्जुषेतेत्यहीडमानेन मनसा
 तज्जोषयेतेत्येतन्मर्यश्च स्पर्ह्यद्वर्णीऽअग्निरिति मर्यश्चर्क्षेष् स्पर्ह्यद्वर्णीऽअग्निर्नाभि-
 मृशे तन्वा जर्भुराण इति न क्षेपोऽभिमृशे तन्वा दीप्यमानो भवति ॥ २० ॥ द्वा-
 भ्यामभिजुहोति । द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा ताव-
 तैवैनमेतद्रेतो भूत७ सिञ्चत्याग्नेयीभ्यामग्निमेवैतद्रेतो भूत७ सिञ्चति ते यदाग्नेयौ
 तेनाग्निरथ यत्त्रिष्टुभौ तेनेन्द्र ऐन्द्राग्नोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैन-
 मेतद्रेतो भूत७ सिञ्चतीन्द्राग्नी वै सर्वे देवाः सर्वदेवत्योऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य
 मात्रा तावतैवैनमेतद्रेतो भूत७ सिञ्चति ॥ २१ ॥ ॥ शतम् ३६०० ॥ ॥ अश्वस्य पदे
 जुहोति । अग्निरेष यदश्वस्तथो ह्रास्येतेऽअग्निमत्येवाहुती हुते भवतः ॥ २२ ॥ अ-
 धैनं परिलिखति । मात्रामेवास्माऽएतत्करोति यथैतावानसीत्येवम् ॥ २३ ॥ य-
 द्वैवैनं परिलिखति । एतद्वै देवा अविभयुर्यद्वै न इममिह रुक्षाऽसि नाष्ट्रा न
 हन्युरिति तस्माऽएतां पुरं पर्यश्रयंस्तथैवास्माऽअयमेतां पुरं परिश्रयत्यभ्या वज्रो
 वाऽअभिर्वज्रमेवास्माऽएतदभिगोप्तारं करोति सर्वतः परिलिखति सर्वत एवा-
 स्माऽएतं वज्रमभिगोप्तारं करोति त्रिष्कृत्वः परिलिखति त्रिवृतमेवास्माऽएतं व-
 ज्रमभिगोप्तारं करोति ॥ २४ ॥ परि वाजपतिः कविः । परि त्वग्ने पुरं वयं त्वमग्ने
 द्युभिरित्यग्निमेवास्माऽएतदुपस्तुत्य वर्म करोति परिवतीभिः परीव हि पुर आ-